

Itthon érzem magam Budapesten

Beszélgetés Carlo Montanaróval az MR Szimfonikusokkal való fellépése alkalmából

FOTÓ: MNF BERÉNYI GYULA

■ *Hogyan érzi magát újra Budapesten?*

– Nagyszerűen. Ha Budapestre jövök, az olyan mint-ha haza jönnek.

■ *Most azonban egy újabb zenekarral ismerkedett meg...*

– Igen ma találkoztunk először. Még csak az első két próbán vagyunk túl, sokat kell dolgoznunk, de az máris nyilvánvaló, hogy kiváló együttessel van dolgom.

■ *Engem kicsit meglepett, hogy nem olasz, hanem német-osztrák programmal áll a közönség elé.*

– Gyönyörű, romantikus alkotások szerepelnek a műsoron. Nekem különösen kedves ez a program, mert két zeneszerző-barátról van szó. Schumannról és Brahmsról, akik nem csak pályatársak, hanem az életben is nagyon jó barátok voltak. Ráadásul Brahms nagyon közel áll hozzám, mert csaknem öt évet töltöttem Bécsben, ahol a karmesteri tanulmányaimat folytattam. Brahms is hosszú ideig élt Bécsben. A II. szimfóniát pedig mindig is nagyon szerettem. Csodálatos alkotás. A Schumann-gordonkaverseny pedig véleményem szerint nagyon jól illik hozzá, mert egy nagyon intim, pasztorális hangvételű szimfóniáról van szó, ami a kicsit drámaibb

hangvételű második tételtől eltekintve rendkívüli vidám, örömteli zene, főként az ujjongó finálé. A Schumann-koncert pedig nagyon különleges versenymű: meditatív, befelé forduló. A német romantika csúcspontjára beszélünk. Nagyon közel áll a szívemhez ez a műsor, amit szerintem hallgatni is nagy élmény. A szimfónia utolsó tétele kiváltképpen extatikus.

■ *Az olasz maestróktól általában olasz program a megszokott elvárás...*

– Én Bécsben tanultam, a közép-európai iskolán nevelkedtem zeneileg.

■ *Hogyan került Bécsbe?*

– Zubint Mehta javaslatára. Az ex-Swarowsky-iskola tagjaival tanultam, többek között Leopold Hagerrel, aki az egyik specialistája a közép-európai, mindenképp az osztrák hagyománynak. Ott éltem, karmesterként azt a levegőt szívtam magamba.

■ *És mi a helyzet az operával, hiszen világszerte rengeteg meghívásnak kell eleget tennie operakarmesterként?*

– Az opera egy más történet. Mivel édesapám operanékes volt, gyakorlatilag az operában nőtem fel. Ez az olasz felem, mivelhogy olasz vagyok. De zeneileg a képzettségem közép-európai. Érti? Vagyis minden, ami Mahlert, Brucknert, Mozartot, Beethovent illeti. Mind-egyikük szimfonikus partitúráit behatóan tanulmányoztam.

■ *A Schumann-koncert szólistájával, Perényi Miklóssal találkozott már?*

– Igen. Fantasztikus csellista. Nagyon nagy művész. Ugyanakkor rendkívül egyszerű. Nagyon tiszta muzikalitással rendelkezik. Rögtön megértettük egymást. De a YouTube-on is megnéztem a felvételeit. A rendkívül mélyreható műismeretén kívül azonnal nyilvánvaló, hogy azon kevés muzsikos közé tartozik, aki még teljes egészében a zene szépségében él. Minden színárnyalatnak, minden hangsúlynak rendkívüli jelentősége van számára.

■ *Mi történt Önnel tavaly február óta, amióta utoljára vezényelt Budapesten? Úgy tudom járt Ausztráliában, majd Berlinben dirigált...*

– Igen, voltam Ausztráliában és az Egyesült Államokban is. Berlinben a Deutsche Operben vezényeltem a Traviátát. Próba nélkül ment két előadás. A zenekar na-